

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Independent, Cultural și Informativ

Director proprietar: Ing. MIHAIL GEORGESCU

Redacția și Administrația
Str. Petre Maior No. 4
SILISTRA

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 150
Abonamente de sprijin Lei 300
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Șuselele — obrazul țării.

de Ilarie Dobrotici

Cercetați numai de curiozitate, cartea de poezie românească; și băga de seamă că șoseaua apă, dela Vasile Alecsandri și până la poeziile lui Arghezi, Gyr Crevedia, un loc de frunte. Căpșă făcând doar pitorescul regional, clișeele sunt aceleași. Căpșă vor avea următorul decor: câteva care trase de boi și căruși, cărăuș urcat fie pe clădăria lemne din car, fie mergând pe lângă car, alături de monotonia a osiilor, și șuselele sunt întinse — fir de ruletă — pe palma de păntăn a Dobrogei...

Și fiindcă veni vorba de Dobrogea noastră.

Șoseaua în Dobrogea are o însemnătate pentru cetățenii ei. E singurul mijloc de locomoție. O vezi svăcuind cu gatul dintre pomi și când ai ajuns deal, în urma ta vin agale și căruși care, ducând fie grâne, fie lemne, fie piatră...

Pe șoseaua Constanța-București e vară în care să nu treacă sute de mașini streine. Le vezi elegante — conduse de conducătorii blonde — trecându-ți prin ochilor.

(urmare în pag. 2-a)

Din partea de apus a țării.

Suntem consecvenți cu promisiunea ce am făcut. Pentru această tindem a încredința pe toți că pe nedrept, cei care trăim pe meleagurile Dobrogei suntem neconsiderați cetățeni de categoria doua. De aceea ne vom ocupa puțin și despre stările de fapt, ale părții de apus a țării. După cele ce am văzut că se petrec în partea de răsărit, în Basarabia, unde clocotește căldura — poporul — de o poftă de reînviere fie al unui 1907 din Regat fie al unui 1917 din fosta Rusie, vom vedea în Transilvania alte fenomene. Pornind de la Sighetul Marmăției, din Maramureșul pitoresc dar plin de bubele sărăciei, găsim Români care își scot — dacă pot să-și scoată firește — hrana pentru ei și pentru familie, numai după 1 — 2 ha. Pădurile înstreinate, frunzele veșnic verzi de brazi și molifiți, covoarele fermecătoare de pășuni, grădinele minunate cu mere Jonathan, Parmain, Pătule etc, vitele acelea Schwitz și Simmenthal, adevărate monumente ale naturii, sunt supte de viperele străine iar ei, acei care au cântat... „Munții noștri aur poartă...“ cerșesc și plâng. Asta este situația la sate. Dar la orașe se schimbă.

Acestea poartă pecetea unui urbanism înaintat. Cu strade pavate și îngrijite, piețe publice și parcuri înflorite, orașele din Transilvania concurează cu unele din Franța, Germania etc. Bisericele Greco-Catolice, Romano-Catolice, ortodoxele și reformatele, or și unde te-ai duce în zilele de Duminică și sărbători, sunt pline, chiar arhipline. Este în această privință o întrecere, a se ruga lui D-zeu, fiecare în biserică în care s'a născut. Cele mai puțin populate dar și acelea pline, nu ca pe la noi, sunt ortodoxele; din ce cauză? Am observat însă mari discuții și chiar învrăjbire mai ales între Greco-Catolici și ortodoci. Aceștia din urmă pretind că Greco-Catolicii să se reîntoarcă iarăși la ortodoxism, de unde au plecat pe motive politice. Acum nu se poate — credem noi — dar într'un viitor apropiat — 20-30 ani — bisericile Greco-Catolice se vor împușina, trecând la ortodoxă.

Populația orașelor este vărghată: Români, Nemți, Unguri, evrei mai ales evrei cu perciuni și fără perciuni, ș.a. Toți vorbesc limba românească afară de unghi care arată o vâdită îndărătnicie. Buna regulă, întreținerea șoselelor și îmbunătățirile și modificările urbanistice moderne, avem pretențiunea s'o spunem că tot geniul românesc a aplicat-o. De aproape 20 ani peste tot s'a lucrat. Da, s'au lucrat: Prefecturi (Satu Mare) Teatre (Oradia) Catedrale mărețe (Timișoara), șosele, alinieri, pavaje, parcuri etc. Indomeniul economic iarăși s'a lucrat: pepiniere (Siget, Satu mare), Ferme, Oradia, Timișoara etc. Se muncește cu stăruință ogoarele pe care le îngrășe cu gunoi, aduc vite de rasă din Elveția plătiind 28000 lei, o vacă făcătoare Simmenthal (com. Biled.) deasemenea pentru 1 taur Schwitz s'a plătit 90000 lei Sighet. Se îngrijesc livrezile de pomi, după instrucțiunile specialiștilor... Dar... dar în general, le lipsesc ceva care de multe ori prețuiește mai mult de cât averea trecătoare. Oare să vorbim și despre aceasta? Să vedem!

Mihail Georgescu

A venit - toamna - iarăși...

A venit — îngălbenind frunzele — semnalind tuberculoșilor un sfârșit și mai galben, coborînd ceața ce a trimis cocorii și studenții și a adunat elevii kakii la porți de școală — toamna iarăși.

O toamnă nouă!...

Și au trecut atâtea toamne toate galbene și triste...

Toamna noastră provincială cu parcuri ruginite în care și tirăsc consecințele jurămintelor vechi, — îndrăgostiții, — pensionari ce sorb încă cu nesațiu mirosul de tipar proaspăt depe ziare, elevi și eleve ce caută a flirta în uniforme noi de școală, amintesc de o toamnă veche, medievală, citită cîndva într'un roman istoric.

Toamna provincială începe cu culesul viilor, cu gânduri pornite răsleț spre alte zări împreună cu cocorii, cu corigențe întârziate, cu oameni ce și tirăsc deabia tristețile pe margini de drumuri.

Toamna provincială e un poem fără alegorii, monotona, cu frunze de carton, cu zări de cenușe și ploii abundente.

E tot așta singurătate în această toamnă ca sufletul unui Schubert într'o simfonie neterminată.

Primul semn ce-ți arată că a sosit toamnă și că nu mai sîntem în vară — e coșarul, mai negru decît iluzia rece a zăpezii umblă din casă în casă prevestind o bătălie ce se anunță apropiată. Vin apoi „coritele răsturnate“ vorba poetului dobrogean plin de tinerețe și talent — Liuben Dumitru —, să adauge că vara a plecat împreună cu rîndnicile.

Toamna îl surprinde pe burghezul provincial jucînd „table“ sau „101“ într'un colț de cafenea, el numărînd cărțile sau mutînd „pulturile“, exclamă la partener: „Mă, a venit iarna și eu n'am luat încă lemne“ — pentru el iarna e de șase luni iar toamna inexistentă. După victorie sau înfrîngere, a pornit și el cu gîndul la păduri virgine de brazi.

Burghezul provincial visează toamna ca și un elev adolescent „chiulangiu“ ce fumează în parc și visează o aventură sentimentală.

Toamna îl găsește pe cel sărac uitîndu-se în oglinda picioarelor goale sau ascultînd în sine — ca o muzică — concertul înflămîntat al mațelor.

Toamna provincială e gălbuie și plină de tristeți...

Pentru unii, toamna e o glumă pentru alții e o manevră în ajun de bătălie.

Toamna provincială e prolog, capitolele rămîn iernii...

Uite frunzele se tirăgănesc — cartone frave — iar pe pămînt e zvon de plumb și moarte: a venit toamna iarăși... Și'n fiecare toamnă citim amintirile pe frunze galbene simbol de iluzii moarte...

G. Arabolu

CHEMARE...

Ascultă zvonul dimineții
Ce răspîndește'n largul firii,
Fiorul tainic al iubirii—
Pe aripile tinereții.

Ascultă șoapta de isoare
Ce peste văile'nverzite,
Se'ngână cu doiniri vrăjite
În fermecata inserare.

Ascultă freamătul ușor
Ce susură'n frunzișul verde,—
Și al zefirului fior
Că peste văi adânci se pierde.

Ascultă dulcea melodie
Ce-o'nstrună'n crâng privighetoarea
Și doinele ce inserarea
Le'mprăștie peste câmpie.

Ascultă glasul de pârâu
Ce șopoteste peste lunci,—
Și-mi povestește, ca și atunci,
De vraja zâmbetului tău.

George I. Breazu

Șușelele — obrazul țării.

continuare din pag. 1 a

Ne întrebăm cam ce-au putut să-și închipe acești streini acum doi ani, când fiecare doi sau trei kilometri trebuiau să facă haltă, ca să-și repare mașinele.

Nu comparăm situațiile precedente cu cea prezentă. Pe șoseaua București-Constanța s'a răvășit doar piatra și din loc în loc s'a betonat... Ceace însă nimeni nu poate tăgădui, ceace oricine poate însă dovedi, e că și singurul mijloc de a te putea transporta dela Silistra la Constanța—șoseaua—e nepracticabil. Baricadarea drumului care duce la mare, oprirea căruțelor de a trece spre oraș, oprirea podgorenilor de a-și căra strugurii în corite la oraș, nu știu dacă toate acestea sunt „legal” făcute... Azi, când mai mult ca oricând județul are nevoie de șosea, ea e închisă. Auziam că podgorenii au de gând să ceară sancționarea societății care s'a angajat la repararea șoselei,

Cei cari conduc destinele acestui județ nu au nimic de spus? Lucrările începute odata cu topirea zăpezilor, au fost întrerupte din Iunie până mai luna trecută.

A ieșit luna cornățel. O să înceapă să cadă bruma... Viile nu pot aștepta.

Rodul trebuie cules când îi e timpul: altfel se strică...

Găsesc acești domni, cari sunt cu repararea șoselelor, o modalitate de a trece strugurele în corite, fără totuși a căsuna betonului pus acum de curând?...

Am vrea să știm și noi lucrul acesta.

Acțiuni laudabile.

Srebârna. Din inițiativa comitetului de construcție compus din Pr. Lavric, Ilie Tone, Gh. Ilie, Fl. Burcea, Petre Paițul, Petre Zahari și D. Meuță se va pune în curând piatra fundamentală pentru construirea unui local de școală în centrul coloniștilor.

Acțiunea pornită cu scopuri nobile trebuie cu atât intensificată cu cât d. M. Gioga prefectul județului nostru, pe lângă sprinjalul moral, a contribuit cu un ajutor bănesc de 24.000 lei.

Coloniștii sunt binevoitori și zilnic aproape strâng frumoasa sumă de 2000 lei pe care o dau cu mărînimie.

Cor.

Conferințele preoțești

In zilele de 23 — 29 Sept a. c. a avut loc în Sala Cerc. Militar interesante conferințe, a tuturor preoților din Durostar. Înainte de a se începe ședințele, s'a oficiat Tedeum-ul de un sobor de preoți, la care a dat răspunsurile, preoții constituiți în cor. După serviciul devin a vorbit cucer. Protoereu Ec. V. Slivneanu care, însuflețit urează — printre altele — preoților elan și muncă pentru a fi făclile satelor. Se trece apoi în sala Cercului Militar, unde se constituie următorul birou: cucer. Ec. V. Slivneanu președinte, asesor cucer. Protoereu Ec. Manoliu iar secretari preoții: C. Pantazi—Bugeac și Oprișan—Ostrov. Se expediază două telegrame: una Prea Sf. Episcop al Tomisului iar cealaltă d. Stelian Popescu dir. ziar. Universul. Se dă cuvântul Pr. Bădie — Alfatar care dezvoltă Istoria sectelor voluntare și încurcate în credințe din România; Pr. C. Ștefănescu-Denizler atinge acelaș subiect vorbind în introducere despre ofensiva luată de biserică în școli, străjerie, premilitarie etc; Înșirând apoi sectele de origine apuseană: adventismul, baptismul, calvinismul etc. Pr. St. Popescu—Silistra în legătură cu Theosophia, vorbește despre Carma, personificarea ideei absolute etc. Ședința se suspendă pentru după amiază când seria conferențiarilor o începe, Pr. Octavian Iatan—Cadișeol, Sf. sa precizează că termenul de sectă și rătăcirea în credință sunt identice. În acelaș timp expune auditorului interesante citate din istoria sectelor; Pr. D. Gheorghe — Cainargea-Mare face rezumatul întemeierii bisericii, apoi cauzelor răspândirii sectelor.

Ziua a II-a. Acelaș birou. Pr. Donescu-Cociular, tratează subiectul „Mij-

Biserica salvează sufletele

Ura și disprețul ne stăpănesc sufletele. Din buni prieteni ajungem dușmani învrăjbiți căutând surparea unul, altuia pentru cauze pornite din dorinți bolnavicioase.

Respectul față de aproapele a apus de mult. Părinții se văd huiduiți de propriile lor progeneruri. Bătrânii alungați de cei tineri.

Numai există teamă și nici rușine.

Fiecare face cei dictează interesul personal, calcând în picioare avutul altuia.

Raul predomină. Adevărul și cinstea au capitulat în fața minciunii bărfelii și necinstei.

Din toate părțile se aud gemete și oftări.

Banul a subjugat tot ce este mai de preț.

Se vând conștiințe și se sacrifică suflete pline de avânt

loacele practice de combatere sectelor”, Pr. Vasilev-Popina spune că autoritățile com. respectă sâmbăta pentru adventiști iar Duminica ortodoxii sunt puși la corvezi; C. Protoereu Slivneanu face analogia creștinismului primitiv în raport cu lupta preotului în mijlocul sectanților; Pr. Toma—Canlia preconizează strângerea de fonduri pe cercuri pastorale pentru procurarea de broșuri etc.; Pr. Petrescu—Tatar-Atmagea vorbește de lupta acerbă ce duce cu cele 45 suflete adventiste pentru convertire și apelează la un ajutor pentru construirea unei biserici în sat. Turc-Cusui; Pr. Moisescu arată că autoritățile com. sunt indiferente față de religie și biserică, propunând frecvența învățătorilor cu copii la biserică, iar autoritățile să ia parte obligator; contrar să li se aplice pedepse. Cere să se prevadă fonduri pentru ajutor bisericilor; Pr. Ioniță propune frecventarea premilitarilor la biserică; Pr. Vasilescu—Cara-Omur istorisește războaiele religioase, ist. pop. Român, cauzele principale fiind incultura la sate și orașe, lipsa asistenței sociale, francmasoneria conducătorilor statului, etc.; enumără mijloace bune de aplicat; Pr. Teodorescu—Almău, spune că sectele nu erau bănuite aci la granița de sud până la venirea coloniștilor din Ardeal și Bucovina. Propune constatarea confesională a fiecărui viitor colonist.

La urmă seria cuvântărilor a fost încheiată de cucer. președinte care sintetizând cele discutate, îndeamnă și sfătuește pe preoți, să lupte din răspuneri cu cuvântul, cu fapta și cu crucea lui Hristos în mâini și'n inimă.

După aceasta ședința a luat sfârșit.

I. Balkan

pentru binele obștesc.

Ne bălăcim în mocirla decadenței morale.

Dorim măriri prin distrugerea altora. Lăsăm pâinea, de pe masa noastră pentru a fura mămăliga vecinului.

Incurajem minciuna prin a nesocoti adevărul.

Urăm biserică pentru a ne vinde diavolului.

Nu ne gândim la judecata de apoi pentru că o nesocotim. Disprețuim binele fiindcă neam înrăit. Suntem lași cu noi înșine suprimându ne viața când ne găsim vinovați.

Să ne desbrăcăm deci de pottele trupești și sufletește să ne apropiem de biserică—de biserică lui Hristos!—singura care ne deschide calea adevărului și binelui.

De aceea mai multă credință și mai mult respect față de biserică fiindcă numai prin aceea vom scăpa de păcatele cari ne apasă sufletele.

Ovidiu Satnoeni

Cu speranță merge**Înainte!**

Unul dintre făclierii românilor, d-l Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul”, ministru, este atacat mișelește un străin pripășit din Armata și de un pușcăriaș de rând, într'o ticăloasă foaie intitulată răs „Lumea românească”. Dovezile ce ni s'au arătat, ca „Lumea românească” este treținută de simbriașii lui Aușnit, acei care au avut în sineala să ofenseze în mod nemis pe I. P. S. S. Miron Pădăhul României. Față de cele mai sus, noi Românii și cetățenii români loiali, facem alături de marele Român, Stelian Popescu și resping ticăloasa publicație scrisă de ini și de pușcăriași. Cine face fel este contra nației. Jos bârfitorii! Trăiască Stelian Popescu iar ziarului „Universul” dorim prosperitate.

Deci cu speranță merge înainte!

Semănătorul Ro

Primarul din Golebina.

Am scris în numărul trecut acestui ziar despre cinicul dit ce tronează în fruntea Golebina—primarul Șevche

Individul despre care e vorba e un tip complectamente a bet, cinic—excroc.

Stim mai multe afaceri de lui, de care vom vorbi în vi rele numere ale acestui prenumăr doar citeva: pod taurul, quarzii, mereaua, etc. pre toate aceste afaceri ce produs gangsterului analfab sumă foarte importantă. lei... vom vorbi în curînd.

Ne miră faptul că d-l Mihail Gioga, o personalitate nestă și energică, tolerează tatura acestui bandit în fr comunei Golebina cînd el de fi primar, ar avea caziere și prentele digitale la mai poliții din țară.

Ne luăm deci noi angajatul să-l luăm de urechi și azvîrlim afară. Vom apela la cursul delegației permanente ministerului de interne, al pa tului, etc. dar vă promitem vom izgoni. Și despre potlele lui de ultima ora vom vor

PLEACA TURCII!

Incontestabil, e—că trăim în secolul vitezii și al contrastelor. Oamenii buni la suflet, mor lăsând în viață lichelele și deșănțații, (nu întotdeauna N. R.). A te lăsa dus de ritmul vremii înseamnă a te condamna singur la pierrea sufletească. Incotro te-ai uita, te izbesc contraste bizare și totuși mistuite de o mână de oameni ce se chem „oamenii zilei”. Urmând aceiaș axiomă generală Dobrogea își trăește inactuală și izolată... contrastele.

Pleacă turcii!..

... Am întâlnit într'o noapte a liniștilor dobrogene, un lung chervan de căruțe pe ale căror coviltiri de rogojini se legănau cîntîndu-și cîntecele de adio, felinarele galbene. Un lung convoi de emigranți: bătrîni cu tristeți și flori în chip, unde li se citea lungimea unui drum, tineri obosiți de gîndul aceluiaș lung drum și femei încrezătoare ce-și purtau în spinare odrasle plîngărețe... Se îndreptau spre oaza speranțelor lor spre chipul și țara lui Atatürk.

Un clișeu destul de trist, luat noaptea cu magneziul ochilor...

*

Dece pleacă turcii?...

O temă ce a interesat mult ziarul din Capitală dar care nu i au găsit niciodată răspunsul. Au rămas cu condeiul în gură d nii redactori chinându-se cu întrebarea: Dece pleacă turcii?... Căci turcii, sunt minoritarii cei mai loiali (cîteodată nici minoritari nu mai sînt considerați!) Sunt buni păzitori ai granițelor noastre din Sud, și-au vîrșat și ei cît au putut sîngele pentru România, deaceia n'au fost considerați minoritarii!..

Intr'adevăr un fenomen social—ciudat—a început să se precipite încă din anul 1933.

Dece mai pleacă turcii, dacă nici măcar minoritari nu mai sunt considerați, avînd aceleași drepturi ca și Românii?...

Fuge omul de bine?.. Răspunsul vi-l dă logica.

Pleacă turcii!..

Și vor pleca cu toții săturați de angarale.

Vor pleca jecmăniți de soartă.. vor pleca să scape de huiduțiile licheliilor rurale ce au devenit ciocoi peste noapte...

Vor pleca, că nu mai au pămînt ci doar drepturi scrise prin legile prea tolerante, vîrîte în arhive fără fund.

*

Au fost astfel ani de zile. E trist, adevărat trist!.. Și au tăcut Turcii au tăcut ca mușii, cum le e tradiția și acum pleacă în tăcere. Se despart cu regret de pămînturile lor rămase cît un loc de groapă de mormînt.

Iar la plecarea lor alte grozăvii făcute de diferiți delegați (delegați firește!) de samsari, de pescuitorii în apă turbure.

Ca să fie mai multă disciplină a intervenit între statul Român și Turcia cea minunată convenție semnată la București publicată în Mon. Oficial No. 10 din 14 Ianuarie 1937 și printre cele 20 de articole unul glăsuta—17—astfel: „Că toate certificatele vor fi colective, gratuite!..”

Convenția a rămas convenție și turcii sunt și acum estorcați, de cîțiva samsari ce umblă prin județ, de cîte 250—280 lei de cap.

Turcii fug, după ceva mai bun convînși că o vor găsi.

Ce nedumerire!

Vai, uitasem că trăim în secolul contrastelor.

G. Arabolu

N. R. — Acest articol este datorit unui tânăr turc talentat în care ne îngăduim să vedem un om de interesant viitor. Părerile noastre însă în chestiunea emigrării Turcilor, le-am arătat de multe ori în această gazetă și în unele părți nu se potrivesc cu ale d-lui Arabolu.

Pentru organizarea Funcționarilor Comunali.

În conformitate cu art. 61 din legea Ad-tivă secretarii, casierii, secretarij-casieri, impegajii și telefonistii se numesc de primar printr'o decizie care se înaintează Onor. Prefecturii de județ pentru aprobare.

Primarul care nu este funcționar de carieră și este politician, la intrarea lui în funcțiune fie că are vre'o ură personală, fie din sentiment de orgoliu, sau fie că este necesară o schimbare în personalul primăriei, în puterea dreptului ce i-l conferă art. 61 din sus citata lege, ia o decizie contra secretarului sau a casierului, lăsându-l în disponibili, tate la acea dată.

Pentru ocuparea acestui post domnia-sa nu mai ține seamă de elementul ce-l numește dacă este necesar acestei instituții, dacă are studii, aptitudini și dacă este cinstit și fără viciul beției, aceasta mai mult în cazul când se face vre'o numire de casier, care manipulează banul public și administrează un bun al comunei.

S'a văzut cazuri când au fost excluși oameni apți și cinștiți și înlocuiți cu elemente fără nici o deviză în viață, stăpaniți de viciul beției, etc. Care au delapidat sume enorme, au falsificat acte publice, au sustras acte și în ultimul timp ajunși pe mîna justiției.

Pentru a se schimba această situație spre a se putea ajunge la un scop dorit pe țărâmul administrativ, oare nu s'ar putea declara stabili acești funcționari cari s'ar dovedi necesari instituțiilor comunale în urma unui examen riguros, luându-se de baza

studiile, aptitudinile și vechimea?

Pentru aceasta să se formeze pentru fiecare funcționar, un cazier unde să se treacă în fiecare an o notă calificativă dată de șefii erarhici; notar, pretor etc.

Se impune deci o selecționare și în corpul funcționarilor comunali numiți conform art. 61 din legea ad-tivă căci altfel numirile și lăsarea în disponibilitate vor fi tot așa de ușor cum sunt și azi.

G. H. G.

Să întemeem și o tovărășie națională.

Acesta este dezideratul luat în Consiliul de Administrație al Asoc. Gen. a Coloniștilor și căreia trebuie să ne închinăm activitatea noastră.

Trebuie, pe lângă ideile frumoase și scopul mare ce-l prezintă, să pornim ca apostoli naționali din sat în sat, să chie-măm la realitate energia românească, reprezentată printr'o importantă forță prin masa de coloniști ce populează Dobrogea.

Vor fi în drumul nostru obstacole, vom avea de suferit amărăciuni, care sunt hărăzite tuturor acelor ce luptă pentru o cauză sfântă; dar fără să șovăim o clipă, să ne ducem munca începută până la sacrificiu.

Respectoși legilor, credincioși desavârșiți dinastici, cu iubire de glia strămoșească și de Patrie până la jertfa, nu vom da înapoi!

Coloniștii, primiți cu drag în mijlocul vostru pe reprezentanții asociației și grăbiți-vă să strângem rîndurile, răspunzând la chemarea oamenilor de inimă, pentru ca, oricând, să fim gata să ne apărăm drepturile noastre!...

Depinde de noi, dacă vom ști să fim uniți, pentru a ne găsi ziua de mîine la înălțimea demnității noastre.

Să zicem toți, ca strămoșii noștrii „Cu D-zeu înainte!”

I. Mănicuță.—colonist

Librăria CEAUȘEV

din Sillestra

Aduce la cunoștința onor. cliențelor sale că s'a mutat în imobilul D lui Drăgănescu de pe aceiaș stradă Profitînd de noul sezon școlar, s'a aprovizionat cu diverse rechizite școlare, articole de birou, cărți de celtit pentru copii, romane, note și instrumente muzicale, tocuri rezervoare etc.

Vinde eștin

Din bazaconiiile perceptorului Niculcescu.

Păi, perceptor e ăsta?

Alte isprăvi ale abuzivului perceptor Niculcescu vor face atingă indignarea contribuabililor și mai ales a meseriașilor în anul cărora ș'a ales domeniul activitate.

În ziua de 3 Sept. a. c. înștit de trei agenți, perceptor Niculcescu, obișnuit cu procedeele rurale întrîn atelierul d. Petre Neamțu-pălărier—unde fără altă formalitate dresează procesul verbal și apoi sechestrează și ridică mașina de cusut, instrumentul produsul căruia urma proprietarului să-și achite dările. În timpă-acesta, proprietarul P. Neamțu plecând să reclame d-lui administrator, soția d-sale intervine cu vincioc pe lângă marele perceptor spre a le lăsa mașina de cusut. Atunci perceptorul de față fiind și lucrătoarele, fără n-un motiv, imbrancește brutal pumnii pe soția d. Neamțu că fiind și suferindă căzută leșinată. Aceasta reese din Certiș. Medic. No. 3695/93 De aci—ispravnicul—se duce ridică instrumentele principale din atelierul tamplarului Hr. Tăneș care astfel n'are cu ce m-lucra și nici să-și mai poată câștiga existența: apoi cismarul St. Niculescu căruia ia ridică în condițiuni rușinoase mașina decismărie. Credem că, după câte are la activul său „marului” perceptor îi recomandăm o bună odihnă în țările moasele „case de recreație” „apartamente somptuase” demite, Văcărești precum și alte de felul acestora.

I. Balkan

Pentru cititorii din județ Hanul din „Plaja Păcii” al

— DOBRE SAVA —

s'a închis în schimb acela

Han și Cărcium

a luat filnță în construcția no din cartierul românesc de șos. modernizată, în spre Ostr

Cărciumă, Restaurant - Gră

— Vechiul local — fără han — a rămas sub administrarea d. Sava Dobreș In ambele veți găsi asortiment băuturi naturale.

Cazul PERICLE PAPAHAGI

Printr'un articol publicat într'un recent număr al acestui ziar, am formulat acuzațiuni precise la adresa D-lui P. Papahagi Directorul Liceului de băeți din Silistra, acuzațiuni de natură a-i știrbi grav prestigiul și autoritatea sa morală de director și profesor.

D-sa în loc să combată aceste acuzațiuni ca fiind lipsite de realitate și având un caracter calomnios,—printr'un articol intitulat „Cazul Tarcinius“ publicat în ziarul local „Țara lui Mircea“ trece direct la atac contra mea, făcându-mi o serie de imputări pe care țin să le resping cu toată energia și să le calific drept josnice infamii.

Asupra acuzațiilor ce i-am adus, Papahagi nu suflă nici un cuvânt și deși a trecut mai bine de o lună de la apariția articolului, justiția nu a fost sesizată pentru cazul de calomnie, astfel că tăcerea academicianului meu, constituie cea mai elocventă dovadă de recunoaștere a exactității celor scrise de mine. Iată un punct definitiv câștigat.

În ce privește imputările aduse mie, nu voi adopta metoda acestui domn: „dacă mă acuzi tu că sunt excroc, te acuz și eu la rândul meu, că ești excroc și imoral“ ci voi căuta să spulber aceste infamii, puse pe socoteala mea de un om de o patență rea credință.

Sunt acuzat că nu i-ași fi achitat o datorie la care m'am angajat pe cuvânt de onoare. Această afirmație este absolut neexactă. Am garantat în anul 1927 un împrumut pe care Papahagi l-a făcut unui oarecare Popof pentru suma de 75.000 lei și căruia timp de trei ani i-a încasat procente de 30%.

Cu acest împrumut Popof și-a achitat o datorie față de mine și colegul meu Lalla. Împrumutul a fost garantat de noi cu clauza expresă, citez textul, „răspundem cu averea noastră personală numai în cazul când debitorul Popof urmărit și executat în averea lui, nu va răspunde cu suma datorată“.

În adevăr la un moment dat, debitorul Popof probabil exasperat de procente oneroase ce i le pretindea Papahagi, a refuzat să-și mai plătească datoria; atunci a fost dat în judecată și condamnat la plată. Papahagi, deși a obținut titlu definitiv contra lui, în loc să-l urmărească în averea lui pe care o posedă și astăzi, a găsit mai comod, să se adreseze garanților pentru achitarea împrumutului ce a făcut. Am refuzat acest lucru, invocând convenția de garanție dintre noi, care nu mă obligă la plată de cât numai după executarea în prealabil a debitorului principal. Papahagi fiind cu totul străin de ceia ce se înțelege în drept prin garanție a crezut că-l refuz din rea voință și atunci m'a acționat în judecată: rezultatul a fost că justiția mi-a dat câștig de cauză.

Drept răzbunare că a pierdut procesul, doctorul a început pe stradă, prin cafenele și localurile publice să mă insulte și să mă calomnieze cu cele mai josnice și murdare expresiuni. L'am dat

în judecată și a fost condamnat drastic pentru injurii grave; totuși nu s'a astâmpărat și continuă a mă injura, l-am dat a doua oară în judecată și-l voi mai da, până ce acest om își va pricepe odată că nu-i este permis a călca legea în chip indefinit. Iată prin urmare în ce constă diferendul dintre mine și Papahagi și oricine va aprecia — minus doctorul — că chestiunea are un caracter eminent civil, căreia îi lipsește orice substrat imoral și cu atât mai mult unul penal.

Prin același articol Papahagi face o insinuațiune relativ la o chestiune cu caracter familiar, la care nu-i voi răspunde întrucât pe asemenea chestiuni nu înțeleg să fac discuțiuni de cât cu persoanele direct interesate și nu permit oricărui nechemat de a se amesteca în chestiuni cu caracter intim.

În fine o ultimă imputare ce mi se aduce constă în faptul că în timpul când am fost prefect al jud. Durostor „ași fi fabricat comitagiile aromâni în locul veritabililor comitagiile bulgari, din care cauză aș fi fost destituit din demnitatea de prefect“. Câte neexactități, atâtea infamii.

Voi restabili adevărul. Prin luna August 1932, s'a produs un atac de comitagiile pe teritoriul comunei Ghiulerchio; imediat am dat ordinele de rigoare pentru a se face cercetări și a se identifica autorii atacului. Am primit două rapoarte: unul de la Legiunea de jandarmi, și al doilea de la pretorul plășei Curtbunar; ambele rapoarte se contraziceau: în acel al jandarmilor se preciza că atacul ar fi opera comitagiilor bulgari, în acel al pretorului că atacul ar fi fost simulat de niște localnici care vorbeau dialectul macedo-român. În fața acestei situațiuni am trimis rapoartele la Parchetul Trib. Durostor cu rugămintea de a sesiza cabinetul de instrucție pentru facerea cercetărilor și identificarea autorilor. Lucrările se găsesc în arhiva tribunalului și oricine le poate controla. Dacă astfel stau lucrurile, imputarea ce mi-o aduce Papahagi că ași fi fost fabricant de comitagiile macedo-români; *este cea mai josnică infamie* pe care numai un om cu caracter perfid o poate săvârși. Mai mult, are îndrăzneala de a pune la îndoială sentimentele mele patriotice; ei bine voi reda mai jos numai două fapte din care se va vedea cine este adevăratul patriot.

Pe când eram prefect, prin Septembrie 1932, au fost repartizați pentru colonizare în Durostor, un număr de 60 familii de macedo-români, proaspeți sosiți din Macedonia. Până la stabilirea localității unde trebuiau așezate aceste familii, am dispus să stea în mod provizoriu în corturi la marginea orașului Silistra; în cele din urmă organele agricole au stabilit că terenurile disponibile pentru colonizare se găsesc pe teritoriul comunei Rahman Așiclar. Imediat am dat ordin pentru a fi transportate aceste familii cu bagajele lor

în această comună, pentru a fi încarturiți la locuitorii băștinași. M'am isbit însă de refuzul lor de a pleca în această comună. Ce se întâmplase? Mai mulți macedoneni îi sfătuiseră ca să nu meargă în comuna Rahman Așiclar căci aci vor duce un trai greu, regiunea fiind lipsită de apă și expusă atacurilor de comitagiile. Am căutat să-i conving că temerile lor sunt nejustificate și că guvernul va lua toate măsurile ca să fie bine plasați și apărați contra oricărui atac, dar ei nu s'au lăsat convingși și persistau în cererea de a fi transportați în comuna Baltagiu Nou, unde se mai găseau și alți coloniști prieteni de ai lor. Cum timpul începuse să se înăsprească și mai mulți copii de ai coloniștilor începuse să se îmbolnăvească, câțiva chiar murise, am recurs la transportarea lor pe cale forțată; i am încărcat în mai multe camioane automobile și însoțiți de jandarmi, i-am condus la Rahman Așiclar, încarturiindu-i la locuitorii turci; apoi am intervenit la D-l Ministrul Mihalach, care mi-a pus la dispoziție fonduri pentru a le cumpăra alimente și s'a dat ordin la Ocolul Silvic ca să le dea lemne din pădurile statului în mod gratuit. După ce s'au văzut coloniștii așezați în condițiuni atât de bune, ori de câte ori vizitam comuna lor, îmi făcea manifestațiuni de simpatie și îmi spuneau că sunt tatăl lor. Desigur că toate aceste lucruri le-am făcut în numele guvernului și în calitatea mea de Prefect, dar le-am făcut și ca bun român, care are grijă și dragoste pentru frații de același sânge; și atunci mi se poate imputa că sunt fabricant de comitagiile macedo-români, și că sunt lipsit de patriotism? Aceasta o poate afirma numai un om de rea credință de talia doctorului Papahagi,

Voi întoarce pagina și voi vedea un alt fapt. Pentru construirea liceului de băeți din Silistra, s'a constituit în anul 1926 un comitet de construcție sub președinția onorabilului domn Papahagi. S'au adunat fonduri și subvenții prin toate mijloacele permise de lege. Toată lumea și în special românii din Durostor și-au dat obolul lor pentru mărirea fondului de construcție, fiindcă toți erau dornici să vadă într'o zi ridicându-se în Silistra un local de școală demn de instituțiunea ce trebuia să o adăpostească.

Dar vai durere, — comitetul de construcție, în frunte cu Papahagi așa de bine au chivernisit fondurile adunate pentru școală încât președintele comitetului a ajuns la Cabinetul de Instrucție al Trib. Durostor deschizându-se acțiune pentru delapidare. Și din fondurile adunate după câte știu un milion și jumătate sau două, în loc să se fi construit o minunată și frumoasă școală românească, model de harnică și cinstită gospodărie, s'a cârpit vechiul local, dându-i aspectul unei căzărmi de frontieră. O astfel de faptă patriotică merită toată încurajarea toată lauda și toată stima opiniei publice,

Afirmă Papahagi că am fost un prefect de tristă memorie.

Da, de tristă memorie, pentru galefia excrocilor, a pungașilor și a tuturor prevaricatorilor de bani publici pentru că plecând din fruntea prefecturii, nu am lăsat în urma mea nici o afacere demnă de a fi pusă în rândul tâlharilor de bani publici; pe urma mea nu rămas nici o afacere cu pașapoartele, cu izlazarul, cu șosele, cu însemnări etc. pe urma mea a rămas în schimb o administrație demnă, legală și cinstită, apreciată de superiorii mei erarhici și de întreaga opinie publică.

Iar dacă am plecat de la prefectură în condițiuni anormale aceasta nu se datorește nici incapacității și nici nedemnității, ci unor fricțiuni interne de partid care mă privesc numai pe mine și partidul din care am cinstea de a face parte. S'a afirmat că am fost destituit? Minciună, insinuare și calomnie. La schimbarea regiunii, prefectul liberal a fost numit în locul meu, căci decretul meu de numire a rămas neatins până la schimbarea regiunii.

Și nu pot termina aceste rânduri de cât reproducându-i academicianului Papahagi cuvintele ce le-a scris la sfârșitul articolului său, care i se aplică de minune: „când ai stimabile așa păcate, altul ar zice murdării pe conștiință în loc să-ți pui cenușe pe cap și să nu te mai arăți în societate, mai îndrăznești să faci morală?“

Va urma în numărul viitor: Cum a ajuns Pericle Papahagi la Cabinetul de Instrucție al Trib. Durostor.

Al. Tarcinius
Fost Decan al Baroului
Durostor

Convocare

Asociația decoraților de război cu „Barbație și Credință cu Spade“ Filiala Silistra, aduce pe această cale la cunoștința tuturor decoraților din jud. Durostor, că pe ziua de 26 Oct, 1937 (Sf. D-tru) v'a ține adunarea generală în Silistra, localul „Cristal“ din Piața Păcii, privitor la bunul mers al filialei și multe alte chestiuni ce ne interesează. La această adunare v'a lua parte D-nii: Președinte și Secretar General de la centrul București. Va rugăm deci a lua parte în număr cât de mare fie s'au nu membrii, spre a dovedi Centrului solidarizarea noastră.

Adunarea se va ține cu orice număr de membrii.

Rugăm stăruitor achitați
abonamentul

CAZUL TARCINIUS.

Tarcinius se plânge într-o foaie, că-l calomniez.

Voi arăta în rândurile următoare în constă calomnia.

Sunt acum câțiva ani de zile, când avocat Mihail Lalla și acest domn Tarcinius mă acostează pe stradă și ceresc să împrumut din economiile mele cu suma de 75.000 lei, dându-mi schimb niște polițe ale unui oarecui Costa Popov, pe care nici nu-l cunosc.

Sau angajat însă D-ii avocați, pe numele lor de onoare, că dacă Popov mi va plăti, îmi vor plăti ei, imediat împrumutată fără să-mi pricinuiască nici cea mai mică neplăcere.

De s'a întâmplat? Popov n'a vroit să plătească. Nu-i dă să arăt motivele ce-l făcea pe Popov să refuze plata. Urma deci ca să-mi respecte cuvântul de onoare, să-mi căsuneze neplăceri.

Am făcut o, ci s'au rugat de subsemnatul să protestez polițele și iarăși, dau-mă acoper dela Popov, ei nu vor lăsa păgubași.

Am lăsat convins, și de astă dată, la mijloc prietenul Lalla.

Am lăsat convins, însă m'am păcălit căci onorabilul Tarcinius, în buzule cărui se găseau polițele lui Popov, n'a deschis acțiune acestuia după stăruințele supra omenești subsemnatului și ale D-lui Lalla.

Judecata a durat ani. După judecată, dacă nu-ți plătește Popov suma cu procente cu tot, îți dătim noi, spunea înșelătorul Tarcinius apoi știm noi cum să-l executăm. Ademenire curată. Câte cuvinte, atâta minciuni.

Procesul s'a câștigat și la Tribunal la apel, iar Popov n'a vrut să plătească.

Urma ca cei doi mari avocați ai Silistrei să-și respecte cuvântul de onoare, dând prea bine că nu lui Costa Popov, dar lor le-am împrumutat banii.

Nu le-am pretins nici o centimă procente! Nu le-am pretins după ani de decăt suma de lei 75 000 ce le-am dat, ci nu suma de 97.000 lei, la care fost condamnat Costa Popov.

Altă milogeală. Timpuri grele, bani azi sunt scumpe, etc. etc. să-ți plătim fiecare câte o mătate din suma ce-ți datorăm, însă rate lunare de câte 1000-2000

Am primit și modalitatea aceasta. Ce s'a întâmplat iarăși?

D-l avocat Mihail Lalla s'a ținut de cuvânt, și-a respectat cuvântul de onoare. Cinstitul domn Tarcinius deasemenea la început. După ce însă a plătit 7000 lei în 3 ani din 35000, cât am convenit, subsemnatul renunțând la suma de 97000 lei la care a fost condamnat Popov, îmi declară verde, că nu-mi mai plătește.

Atunci cum rămânem cu cuvântul de onoare, stimabile? Aceasta-i curata înșelăciune.

Răspunsul a fost: „Dă-mă în judeca-

tă, însă te previn că ai să cheltuești degeaba. Nu-ți mai plătesc. Du-te și prinde pe Costa Popov.“

Costa Popov murise de mult, când îmi făcea declarația de mai sus.

Am consultat și eu un avocat și l'am dat în judecată.

Procesul îl câștig la judecătoria la tribunal însă, față de minciunile debitate de Tarcinius și de jurământul servitorului său, că Tarcinius cu mult înainte de decedarea lui Popov m'ar fi îndreptățit să-l execut pe acesta, tribunalul, zic, m'a trimis să mă despăgubesc dela moștenitorii decedatului Popov.

Așa stă chestiunea cu Tarcinius, și mai are îndrăsneala să se jeluiască că calomniez, când întreb de prieteni, expun, așa cum arăt mai sus, în ce constă conflictul între mine și acest neobrăzat, fără pic de rușine și fără pic de cinste ca unul care nu-și cinstește cuvântul de onoare.

Aceasta-i calomnie?

Și apoi, în loc să taie și să caute, să mistue în liniște banii mei, are impertinența să vorbească de morală și de afaceri veroase.

Tarcinius și morală?

Ne permitem să-l întrebăm pe acest imaculat moralist: oare nu-i acest imaculat Tarcinius una și aceeași persoană cu fostul magistrat dela Acadânlar, care primit părințește de șeful său în casă, nu găsește nimic mai bun de făcut, decât să-i necinstească casa?

Apoi nu-i el una și aceeași persoană cu fostul prefect, de tristă memorie, A. Tarcinius, fabricant de comitagii aromâni în locul veritabililor comitagii bulgari, fapt pentru care, dacă nu mă înșel, a și fost destituit de D-l Subsecretar de Stat Armand Călinescu?

Cazul dela Ghiulerchioiu.

Acesta-i moralistul Tarcinius? acesta-i patriotul, cu pretenții de a mai juca rol în conducerea județului nostru?

Când ai, stimabile, așa păcate, altul ar zice: murdării pe conștiință, în loc să-ți pui cenușe în cap și să nu te mai arăți în societate, mai îndrăsnești să faci morală?

Atât pentru astă dată.

Pericle Papahagi
Directorul Liceului Silistra

Ajutor... ajutor...!

vom muri de frig la Iarnă.

În orașul nostru populația a rămas neaprovizionată cu lemne de foc din cauză că organele silvice cu știință sau fără știință, au dat frau liber speculanților. Astăzi când oficial, s'a fixat prețul de 4600 lei vagonul de lemne la București, la noi la Silistra nici cu 6000 lei nu găsești. În același timp direcția Silvică regională depozitează sute de vagoane în dosul spita-

Originele deslănțuirii războiului CHINO—JAPONEZ.

Aceste două popoare mari și puternice cu trecut glorios, locuiesc în partea de răsărit a Asiei, unul în câteva insule stropite în acean, iar cel alt pe o întindere de pământ ce face parte în întregime din Continentul Asiei.

China cu 450 milioane locuitori stăpânește o întindere de vre'o 11 milioane km. pătrați. Deci după cum se vede este o țară largă și fără de sfârșit, a avut o însemnătate deosebită în istoria lumii, prin faptul că poporul Chinez a fost un popor cu multe însușiri cari au lăsat urme în propășirea lumii.

Japonia cu 60 milioane locuitori, un popor vechiu și puternic a fost totdeauna râvnitor între popoarele Asiei din cauza pământului strimț și sărac și-au pus în gând problema cuceririi. Privirile li s'au îndreptat spre China și Siberia rusească, țări bogate și cu pământuri roditoare. În aceste țări li trebuiau să facă loc populației japoneze care se înmulțeau din an în an.

Războiul cel mare din 1904 care a ținut sub teroare mult timp populația rusă, a adus certuri mari în China iar Japoniezii folosindu se de neînțelegerile în China au debarcat trupe în Manciuria, o provincie din nordul Chinei, făcând din ea o împărăție nouă sub supravegherea trupelor Japoneze. Cu această cucerire problema populației japoneze părea aproape realizată.

Dar această fericire pentru Japonia n'a durat mult căci Chinezii au declarat război mărfurilor și comerțului Japonez. Orice s'ar zice Japonia este o

țară industrială și aceasta a fost o lovitură de grație pentru Japonia. În China pe toate târgurile și piețele ei aveau mărfuri desfăcute și sau simțit astfel fără izvoare de bogăție.

În acest interval s'au ivit certuri mari și ură de moarte între aceste popoare. Certuri zilnice și omoruri la fiecare pas. Atunci Japoniezii mândri și răzbuțitori, cum sunt din fire, au declarat război contra Chinei pentru asigurarea vieții supușilor săi și a cucerii partea de miază noapte unde se găsește mari zăcăminte de cărbuni trebuitoare fabricilor lor. Astfel a luat naștere focul cel mare dela răsărit; mai ar fi și altceva de precizat: ideea de invazie a galbenilor asupra Europei, despre care vom vorbi altă dată. În prezent toată coasta Chinei astăzi este în flăcări.

Armata Japoneză instruită după modelul Europei, înarmată cu tancurile ultramoderne au distrus tot în calea lor ocupând Pechingul vechea capitală a Chinei.

Războiul continuă și e deabia la început.

Chinezii sunt hotărâți să-și apere cu orice sacrificiu până la ultima picătură de sânge, pământul și gila strămoșească.

Japonia urmărește o jertfă supremă a fiilor săi pentru realizarea scopurilor țării. Războiul este deci la început și dacă nu va interveni o țară ca Anglia, Franța și Italia care au interese comerciale cu aceste popoare, cam greu să se potolească focul dintre aceste două popoare.

George H. Georgescu

lului militar din Silistra pentru ca să le trimeată în alte orașe.

Este sau nu o badjocură adresată populației? Solicităm respectuoși, intervenția urgentă a d-lui Ministru V. Sasu, care întotdeauna a fost atent la nevoile Dobrogenilor. Vom reveni.

Sport

Scandal la Bazargic

Duminică 3 Octombrie grup „VIFOR DRISTOR“ din Silistra s'a deplasat la Bazargic unde a susținut—în cadrul diviziei naționale C— un match cu Gloria C.F.R.-Venera. Jocul s'a disputat viu și gazdele au marcat un punct în minutul 25 de joc, Silistrenii au înaintat și ei—și în fața porții Gloriei din Bazargic s'a produs învâlmășeala (timpul era ploios iar terenul un fel de lac) în care timp silistrenii au marcat—prin Gioga—goalul de egalare. Asta nu i au iertat-o Silistrenilor, Bazargicienii și au iscat un scandal. Terenul s'a transformat din stadion de foot-

ball în arenă de box. Și Silistrenii au fost bătuti (nu la match!) și huiduiți de un public foarte puțin sportiv. Cazul dela Brașov (A.C.F.R.-Venus) s'a repetat.

Făcându-ne ecoul sportmenilor Silistreni, somăm districtul Silistra-Calărași și gruparea Vifor-Dristor de a înainta plingeri Ligii de Sud și C. C. N-ului.

Sperăm că se va face dreptate Silistrenilor.

A recurge la gesturi brutale, scandaluri cu ajutorul galeriei înseamnă că nu ai puterea de care se bucură adversarul tău și aceste gesturi desgustătoare sunt pedepsite de forurile în drept.

Vrem sancționarea grupării Gloria-Venera din Bazargic.

G. Ara.

P, S.--Matchul dela Bazargic a durat doar 30 m. cînd au egalat Silistrenii.

Rugăm stăruitor achitați abonamentul

Sfaturi practice pentru agricultori

1) Pentru ca să combateți mătura la grâu, prăfuiți-l cu „**Cerealina caffaro**“. Aceasta ferește sigur grânele de mătura; Este cel mai eficient produs pentru tratarea în uscat a măturii; Scutește lopătutul și uscătul. Adresați comenzile dvs. la **Sindicatul Agricol Ialomița, Bulevardul I. Brătianu No. 5 București sau la Camera Agr. Silistra.**

2) Nu culegeți porumbul necopt, căci cea mai periculoasă boală, pelagra, se ivește din hrănirea cu porumb stricat.

3) Arați cât mai mult și mai adânc, din Toamnă pentru semănăturile ce le veți face la Primăvară.

4) Nu stoarceți stugurii putrezi împreună cu cei sănătoși căci veți obține un vin cu miros urât, se va îmbolnăvi de îmbolnăvire și se va strica, producându-va mari pagube.

Strugurii putrezi puneți-i într-o puțină și apoi faceți-i rachiu.

M. G.

Diverse

— In ziua de 1 Octombrie a. c. a fost depusă la muștiatul din localitate o cerere în care un contestator din Pirlui-nou, reclamă modul incorect în care s'a licitat un teren de 8½ ha. de către autoritățile com. din Pirlui-Doccelar. Cerem anchetarea cazului, înainte de a fi sesizată justiția.

— D-l Nic Lupu Costaki președintele oficiului național al colonizărilor, a fost numit Secretar General al Consiliului superior economic.

— Marele Voevod Mihai, împlinind 16 ani, conșt. Statutului Casei Regale, va fi avansat Sublocotenent de rezervă, pe ziua de 26 Oct. 1937.

— A apărut „Gazeta Cărților“ pe Septembrie a. VII No. 8, cu colaborarea D-lor prof. D. Munteanu—Râmnic, prof. Paul Papadopol, Horia Petru Petrescu, Al. Stamatiad, prof. D-r N. Dimonca, I. O. Delabaia, D-r D. Pascu, D. N. Mincev, Anton Opreșcu, D. I. Brezeanu, — Teșani, — precum și cu recenzii, carnet bibliografic, cataloage de cărți vechi, note, cărți—reviste ziare, anticariat, bibliografic germana, documente, s. a.

Redacția și Administrația, prof. D. Munteanu—Râmnic, str. Zagoriș No. 1 Ploiești. Abonamentul anual Lei 200.

— In a doua jumătate a lunii trecute, a murit T. Mazarik fost intemeietor și președinte al Republicii Cehoslovace. Pe acest mare bărbat politic al Europei și prieten sincer al României, l-au plâns atât poporul cehoslovac cât și națiunea română.

— La 15 Oct. a. c. Regele Carol II-lea va împlini 44 ani. La mulți ani Majestate!

— D-l Tr. Mihăilescu, a fost numit judecător ajutor, la Acadanlar, în locul d-lui N. Vasilescu, transferat la Budești-Ilfov.

— Ministrul agricult. Direcția vânătoarei, cu ord. No. 223022 din 6 Oct. a. c., a aprobat arendarea, pentru Soc. de vânătoare „Mircea cel bătrân“, dreptul de vânat — pe termen de 5 ani — a viilor și terenului com. Ostrov, până la Bugeac.

... și acum pot cânta și chiar cântă „prigorile“, cât vor vrea...

— **Comunicat** de la Asociația Giă a coloniștilor din Durostor.

Înștiințăm pe toți coloniștii care au depus bani la constituirea Asociației G-le a coloniștilor din Durostor, că aceștia sunt depuși la Ad-ția financ. cu Recipise și că nu s'a cheltuit nici o para din ei. Comitetul provizoriu al asociației încunostiințează că nu va începe să lucreze decât atunci când prin stăruința membrilor, se va strânge un capital convenabil pentru a putea lucra cu folos. În caz contrariu se va restitui fiecăruia capitalul depus.

Comitetul provizoriu de conducere.

— In curând va apare:

Metanii prin chillii—poeme de Liuben Dumitru, cu o prefață de scriitorul I. Valerian. Coperta (titluri) de Kadri și desene de Liuben Dumitru (în culori).

— A apărut numărul pe Septembrie din rev. tinerei generații provinciale

„Festival“ (An II No. 11—12) redactori: M. Papadopol și G. Arabolu, cu colaborări frumoase, vers, proză și critică. Semnează plini de tinerețe, artă și suflet: Ion Aurel Monolescu, Liuben Dumitru, Vasile Culică, M. Papadopol, N. Gregorian, I. Marinescu și G. Arabolu 4 pagini 2 lei. Redacția și adm Silistra—str. I. G. Duca 73,

— **Cinematograful „Select“ de subconducerea dlui B. Neamțu prezintă publicului cele mai frumoase și interesante filme.**

— Teatrul **TEMPO** din București, va reprezenta în Sala Cinema „Modern“ **Sâmbătă 16 Octombrie 1937** extraordinara comedie în 3 acte **NEPOATA d-lui MINISTRU** de PETRE BELU. Biletele la agenția **Costel Zimțea.**

ROMÂNIA
Primăria Orașului Silistra
Publicațiune

No. 9413
1937 Octombrie 1

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 23 Octombrie

1937 ora 10 dim. se va ține licitație publică în pretoriul primăriei din strada Regina Maria No. 1, pentru închirierea imobilului proprietatea primăriei din piața Păcii zis „Varna“.

Prețul stabilit din oficiu este de lei 50.000 cinci zeci mii).

Licitația se va ține cu oferte închise și sigilate în conform. cu dispozițiunile art. 88—110 L. C. P. și normele generale publicate în Mon. Oficial No. 127/931.

Condițiunile generale de închiriere sunt acelea ce s'au stabilit prin noul caet de sarcini aflat la dosarul cauzei care poate fi consultat în fiecare zi de lucru de orele 8—12 la serviciul financiar al primăriei.

D-nii concurenți pentru a fi admiși la licitație vor trebui să depună garanție de 5%, iar după adjudecare 10% cf. caetului de sarcini.

Plata chiriei se face pe primul an integral și anticipat iar pe restul termenului contractului semestrial și anticipat.

Caetul de sarcini și condițiunile generale fac parte integrală din contract.

p. Primar,
Gh. Caragheorghiev
Șef. Serv. Financiar
Gh. Ionescu

Corpul Portăreilor Trib. Durostor

Publicațiune de vânzare

No. 4605
1937 Octombrie 7

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 23 (două zeci și trei) Octombrie 1937, începându-se de la orele 9 dimineața, se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Ostrov jud. Durostor, averea mobilă a debitoare Cooperativa „Progresul“ din Ostrov, sechestrată de noi definitiv prin procesul verbal din 30 Septembrie 1937 specificată mai jos, pentru plata sumei de lei 36 790 cu dobânda legală de la 18 Martie 1933 până la achitare, plus suma de lei 2500, cheltueli de judecată și onorar de avocat, ce numita debitoare datorează reclamantei Mariaora Xenofante Gigo din Ostrov, în baza Sentinței civile No. 316/935 a Trib. Durostor investită cu formă executorie sub No. 132/937, în șnur cu cartea de judecată civilă No. 338/933, a Jud. Ocol Mixt Silistra, oșebit toate cheltuelile ocazionate cu executarea.

Averea supusă vânzării este următoarea:

1) 25 metri ștofă haine maro, vârgată, pentru haine de bărbat, 2) 20 metri idem blomarin; 3) 8 metri idem neagră; 4) 5 metri idem catifea, dame; 5) trei bucăți ștofă pentru rochiile damă, diferite culori în cantități de 25 metri; 6) trei bucăți idem maro în cantitate de 20 metri; 7) una bucată idem verme, 10 metri; 8) idem mov, 8 metri;

9) 1 bucată poplin bleo 20 metri; 10) 1 bucată ștofă verde pentru rochiile damă; 11) idem grena 6 metri; 12) bucată pânză pentru saltele vârgate, 10 metri; 13) 1 bucată focard bleo, 20 metri; 14) 7 pachete bumbac galben, 10 kgr. pachetul; 15) 30 bucăți ștofă diferite culori, în total având 50 metri; 16) 8 bucăți barhet, diferite culori, în total având 80 metri; 17) 5 bucăți chet, diferite culori, în total având 20 metri; 18) 2 mașini pentru bătut rumb noi; 19) 40 bucăți cratițe marca Ideal, diferite mărimi; 20) oale idem, idem.

Accasta vânzare se va face pe gata în momentul adjudecării.

Șef Portărel, **I. Grigorescu**
p. Secretar, I. Petre

ROMÂNIA
Primăria Orașului Silistra
Publicațiune

No. 9414
1937 Octombrie 1

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 18 Octombrie anul 1937 ora 10 dim. se va ține în pretoriul acestei primărie licitația publică, pentru închirierea terenului proprietatea com. nr. 4 hectare din Ceairul pentru extragerea pământului necesar la fabricarea cărămizilor.

Licitația are loc prin strigăte.
p. Primar,
Gh. Caragheorghiev
Seful Serv. Financiar
Gh. Ionescu

ROMÂNIA
Primăria Orașului Silistra
Publicațiune

No. 9303
Din 28 Septembrie 1937.

Se aduce la cunoștința publică, în conformitate cu dispozițiunile art. 110 din L. C. P. regulamentului de funcționare al O. C. L. și normele generale din M. Of. No. 156/931, se va ține licitație publică pe ziua de luni 18 Octombrie a. c. ora 10 dimineața pentru procurarea imprimatelor necesare primăriei orașului Silistra pentru exercițiul financiar 1938—1939.

Licitația se va ține cu ofertele în scris, în pretoriul primăriei.

Supraofertele nu sunt permise.
Garanția provizorie 5%, definitivă 10%.

Caetul de sarcini și condițiunile generale de executarea imprimărilor modelele respective și întreg procesul poate fi consultat în fiecare zi de lucru de la 8—12 la serviciul financiar Primăriei.

p. Primar,
Gh. Caragheorghiev
Șef. Serv. Financiar
Gh. Ionescu

Tipografia „Progresul“ — Silistra